

МОНОГРАФИЈЕ

„ШТИТАСТА ЖЛЕЗДА И СТАРЕЊЕ“ КАО ДОПРИНОС БОРБИ ЗА ДУЖИ И ЛЕПШИ ЖИВОТ

ТАЈНА ТИРОКСИНА

● „Рецепти“ за старост ● Аутори др Снежана Ђурица, др Младен Давидовић и др Драгослав Милошевић кандидати за Октобарску награду

Ако старити морамо, нека остаримо што касније, поручује доцент доктор медицинских наука Снежана Ђурица, интерниста ендокринолог на самом почетку монографије „Штитаста жлезда и старење“. Ову књигу је Веће Медицинског факултета наменило последипломском усавршавању из области ендокринологије и геронтологије у марту ове године.

Иако је дело промовисано у априлу и до сада побрало аплаузе стручне и лаичке јавности, његов садржај је управо ових дана у жижи. Први октобар је, наиме, светски Дан старих, а ово штиво посвећено је управо овој популацији.

Дело за понос

Клиничко болнички центар „Звездара“ има све разлоге да у 1996. години, када слави шест деценија постојања буде поносан. Ову књигу су уз др Снежану Ђурицу припремила још два члана истог колектива: доцент доктор медицинских наука Младен Давидовић, интерниста геријатар и асистент доктор медицинских наука Драгослав Милошевић, такође интерниста геријатар.

На питање зашто су одлучили да пажњу посвете баш овој области др Снежана Ђурица одговара да је живот наметнуо тему. Број старих се код нас, као и у свету повећава из године у годину. Удео становниш-

СНИМИО С. МАРЧИЋ

Живот наметнуо тему: ендокринолог Снежана Ђурица и геронтолог Младен Давидовић

тва старости 75 година и више у популацији старијих повећава се од 17,8 одсто 1953. године на 23,7 одсто у 1991. години. Резултати прорачуна пројекције становништва Србије указују да ће 21. век бити столеће старих особа. У складу са тим, у Србији би се удвостручио број старих.

- Својим значајним утицајем на сложене процесе метаболизма штитаста жлезда утиче на процес старења (нормалног, физиолошког) а посебно када је старење убрзано, патолошко, односно када нарушава могући квалитет

живота - истиче др Снежана Ђурица.

Др Младен Давидовић подсећа да је први покушај продужења живота био заснован на давању тироксина, хормона који лучи штитаста жлезда. Овај хормон делује стимулативно, подстиче активност, односно даје енергију организму. Управо енергија одређује квалитет и дужину живота, па је ова монографија заправо допринос борби за лепши живот и „мудру старост“.

Осим детаљних анализа свих болести штитасте жлезде аутори књиге су једини у свету публиковали нормалне вред-

ности хормона које лучи овај орган (за старије особе) по петогодишима. Докторку Ђурицу посебно радује позив из Солуна, где ће у новембру ове године, на 3. конгресу о геронтологији представити податке које ниједан светски стручњак до сада није систематизовао и приказао.

Само речи хвале

Геријатар Давидовић, као и ендокринолог Ђурица истичу да је њихова монографија плод клиничког рада који има упориште у научно-истраживачком раду.

Не треба ни истицати колико вредност монографије увећава време у којем је настала. Криза, немаштина и затвореност наше земље у претходним годинама нису утицале на ауторе.

Уосталом, рецензенти проф. доктор медицинских наука Никола Војводић, директор Градског завода за геронтологију и професор доктор медицинских наука Предраг Ђорђевић, директор Института за ендокринологију Клиничког центра Србије имају само речи хвале и монографију коју је издала ИП „Наука“ препоручују не само стручној јавности, него и широком кругу читалаца.

На крају, три аутора су управо за овај рад кандидована за Октобарску награду Београда. Л. Зечевић